proLékaře.cz | 10.11.2026

AKT DOSPĚLOSTI

Česká stomatologická komora (ČSK) nepotřebovala zachraňovat časopis Česká stomatologie a praktické zubní lékařství (ČSPZL). Má vlastní časopis LKS, který čtenářsky i ekonomicky prosperuje. Komoru nemusí z hlediska právního zajímat, zda budoucí učitelé mají dost publikací k završení vědeckého vzdělání anebo k habilitaci. Vlastně není její povinností vůbec řešit pregraduální vzdělávání. A lákat talenty do Česka na možnost anglicky publikovat a kdo ví, třeba i vědecky spolupracovat? To také není nutně starost ČSK… Proč tedy to všechno?

ČSK riskuje mnoho peněz a času a výsledek je v dnešním globalizovaném světě nejistý. Nevíme, zda bude dost mladých zájemců z těch, kteří publikace potřebují. Nevíme, zda zkušení autoři budou ochotni psát publikace, za které nedostanou žádnou „čárku" do světových databází. Česká stomatologická komora je ale po čtvrtstoletí své existence dospělá. Ví, že jsou tradice a kořeny, bez kterých se ztratíme. Cítí svou povinnost investovat do mladých, vědy i školství. A hlavně, pokud je někdo jediný, kdo něco důležitého může vykonat, je jeho morální povinností to aspoň zkusit. Naše současné bytí je jen pomlčkou mezi minulostí a budoucností. Chceme, aby ten náš spojovník byl v příštím přehledovém historickém článku hodnocen jako doba „velká", nikoli jako doba, kdy jsme po stu letech nedokázali udržet jediný vědecký časopis. Jedná se i o pěstování české stomatologické školy, která se nemůže formulovat jen jednotlivými publikacemi v zahraničních periodikách, ale potřebuje specificky českou diskusi mobilizující širší okruh kolegů, kteří mohou interagovat a něco společného tvořit.

Je českou tradicí, že se ze zubního lékařství stala stomatologie. Směřování od řemeslnosti k medicínskosti. Stejná práva a stejné povinnosti jako jiné obory medicíny, velká profesní hrdost. V těchto letech se v Evropské unii vracíme ke komplexnímu

pojetí stomatologie místo simplifikovaného zubního lékařství pod heslem: „Zpátky do budoucnosti." Je to odpověď na pokles incidence zubního kazu, značnou nemocnost stárnoucí populace a velký rozvoj našeho oboru. Více než sto let starý text profesora E. Nessela (viz str. 2) je naprosto aktuální. Rozhodnutí profesora F. Neuwirta, o němž se více dočtete v rubrice Historie v tomto vydání), ukázalo cestu od zubního lékařství ke stomatologii a bylo to rozhodnutí správné. Teď nastává správný okamžik pro investici času i práce pro restart vědeckého časopisu, neboť musíme zase pokročit o kus dále.

Časopis, který máte v rukách, by se měl etablovat v přátelské konkurenci s vysoce odborným časopisem LKS. Ten už fakticky nahradil dřívější časopis „Praktické zubní lékařství", který zůstal v názvu časopisu ČSPZL spíše shodou okolností.

Chtěli bychom, aby časopis ČSPZL byl i platformou mezioborovou, aby byl místem textů zásadních, na které se budou odkazovat autoři i studenti mnoho let. Budeme editovat a publikovat texty i v angličtině, aby jednoho dne byl snad náš časopis mezi těmi, kde publikace přináší profesní a kariérní růst. Každopádně by mělo být přirozenou ambicí stomatologa mít svůj text v tomto periodiku a zařadit se do nesmírně prestižního seznamu. Očekáváme, že nebude moci býti habilitace či jmenovacího řízení bez otisku podstaty práce v našem časopise, aby dotyčný obhájil své místo v našem oboru. Moci ukázat: „Hle, tento kámen jsem položil já."

Časopis zkoušíme dvakrát ročně posílat spolu s časopisem LKS na všech 11 000 adres. Věříme, že to vyvolá zájem čtenářů, autorů i inzerentů. Z časopisu v ústraní se stává periodikum, na které bude vidět. To je prestižní a zavazující zároveň. Dvakrát ročně dostanou tištěný časopis jen předplatitelé. Uvidíme, zda bude budoucností pravidelný masově vydávaný titul, nebo periodikum pro pár předplatitelů s elektronickou verzí, která je dostupná už od tohoto čísla.

Jako mladý autor jsem byl rozhněván mnoha poznámkami současného šéfredaktora u mého prvního textu. Teprve časem jsem pochopil, kolik času lidé kolem vědeckých a odborných časopisů věnují tomu, aby se jiný zaskvěl. Je to nezištná a obětavá práce. Velký dík si zaslouží tým, který se o tento restart časopisu postaral. Věříme, že mladí autoři se postupně budou stávat zkušenými recenzenty a následně pracovitými redaktory. Tak běží akademický život.

Časopis nebereme České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně (ČLS JEP). Jen si ho na třicet let přebíráme do péče. Cítíme se být součástí společenství české medicíny a chceme být spojeni spoluprací s ČLS JEP. Není to rozchod, ale snad větší spolupráce.

Převzetí časopisu ČSPZL je projekt nejistý, jako bylo i jeho samotné založení už před více než stoletím. Pokud ale nezasadíme, nemůžeme sklidit. Česká stomatologická komora je dospělá, musíme se postarat zároveň o budoucnost našich následovníků.

Časopisu „Česká stomatologie a praktické zubní lékařství" přeji spoustu skvělých autorů. Členům České stomatologické komory hodnotné informace za jejich investici. A českým pacientům řadu osobností, které o ně budou vysoce kvalifikovaně pečovat.

Quod bonum, faustum,
felix, fortunatumque sit.

doc. MUDr. Roman Šmucler, CSc.
Česká stomatologická komora
prezident